Nr. 47

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

26 maart 2003

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

MOTIE BETREFFENDE EEN BELANGENCONFLICT

DECREET WIJZIGING DECREET PENSIOENEN PERSONEELSLEDEN VLAAMSE MAATSCHAPPIJ VOOR WATERVOORZIENING – STEMMING

DECREET WIJZIGING DECREET VLAAMS GEMEENTEFONDS – STEMMING

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES – STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 47 **Woensdag 26 maart 2003**
Middagvergadering

Berichten van verhindering 1

Actuele vragen (Regl. art. 82)
Actuele vraag van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de verdeling van de middelen voor de administratieve formatie van het basisonderwijs
Actuele vraag van de heer Frans Ramon tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de verdeling van de middelen voor de administratieve formatie van het basisonderwijs 1

Actuele vraag van mevrouw Hilde De Lobel tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over eventuele politieke preken van imams betreffende de oorlog in Irak en de erkenning van moskeeën door de Vlaamse overheid 4

Actuele vraag van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de verkoop van het werk De Hemelvogel van René Magritte uit de Sabena-collectie 6

Actuele vraag van de heer Kris Van Dijck tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de burgemeesterswissel in Hasselt 7

Actuele vraag van de heer Koen Helsen tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over verkiezingsborden langs gewestwegen 8

Actuele vraag van de heer Erik Matthijs tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de verklaringen van de minister-president betreffende compensaties voor de niet-aftrekbaarheid van de afvalwaterheffingen voor bedrijven 9

Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over het aanbod van de gehandicapteninstellingen inzake extra opvangplaatsen voor gehandicapten 11

Motie van de heer Luc Van den Brande c.s. betreffende een belangenconflict
– 1636 (2002-2003) – Nr. 1
Voorstel tot aanvulling van de agenda 13
Bespreking 13
Sprekers : de heren Eric Van Rompuy, Luc Van den Brande en minister Paul Van Grembergen

Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 17 december 1997 betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde en tot de stage toegelaten personeelsleden van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden
– 1558 (2002-2003) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming 15

Voorstel van decreet van de heren Jo Vermeulen, Marcel Logist en Dirk De Cock en mevrouw Dominique Guns houdende wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds
– 1526 (2002-2003) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming 17

Met redenen omklede motie van de heren Jan Loones en Chris Vandenbroeke tot besluit van de op 11 maart 2003 door de heer Jan Loones in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de overheveling van de exclusieve bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking
– 1613 (2002-2003) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 18
Sprekers : de heren Jan Loones, Luc Van den Brande, Frans Ramon en Peter de Ridder en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever

Met redenen omklede motie van mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Sonja Becq, mevrouw Ingrid van Kessel en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot besluit van de op 13 maart 2003 door mevrouw Trees Merckx-Van Gocy in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de interpretatiemogelijkheden van de nieuwe federale drugswet en de resultaten van een recent onderzoek naar de gevolgen van cannabisgebruik op jonge leeftijd
- 1615 (2002-2003) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 21
Sprekers : mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heer Jacques Devolder

Met redenen omklede motie van mevrouw Marijke Dillen, mevrouw Niki De Gryze en de heer Felix Strackx tot besluit van de op 13 maart 2003 door mevrouw Trees Merckx-Van Goey in commissie gehouden interpeliatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de interpretatiemogelijkheden van de nieuwe federale drugswet en de resultaten van een recent onderzoek naar de gevolgen van cannabisgebruik op jonge leeftijd
– 1614 (2002-2003) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 23

Regeling van de werkzaamheden 25

VOORZITTER : De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 14.15 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Browaeys, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Hilde Claes, Marc Cordeel, Carlo Daelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Patrick Lachaert, Boudewijn Laloo, Jan Laurys, Herman Lauwers, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Leo Peeters, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Guy Sols, Jos Stassen, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Riet Van Cleuvenbergen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Paul Van Malderen, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Dirk Holemans, Patrick Hostekint : gezondheidsredenen ;

Marijke Dillen, Steve Stevaert : ambtsverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Ludwig Caluwé, Johan Demol, Rufin Grijp, Gerald Kindermans, Johan Malcorps, Didier Ramoudt, Walter Vandenbossche, Ingrid van Kessel.

ACTUELE VRAGEN *(Regl. art. 82)*

Actuele vraag van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de verdeling van de middelen voor de administratieve formatie van het basisonderwijs

Actuele vraag van de heer Frans Ramon tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de verdeling van de middelen voor de administratieve formatie van het basisonderwijs

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Martens en Ramon tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de verdeling van de middelen voor de administratieve formatie van het basisonderwijs.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mevrouw de minister, één ding kan men van u zeker zeggen, namelijk dat

Martens

u erin slaagt om op merkwaardige ogenblikken de sector tegen u in het harnas te jagen.

U werkt nu aan een ontwerp van decreet dat het basisonderwijs moet herstructureren. Een niet onbelangrijk gegeven daarbij is dat u de mensen zult motiveren door hen eindelijk wat meer administratieve omkadering te geven. Op datzelfde ogenblik slaagt u er echter in die mensen ei zo na razend te maken. Deze middag heb ik alle terzake binnengekomen e-mails nog eens bekeken. Daarin wordt behoorlijk sterke taal gebruikt. Uit het geheugen geef ik maar die omschrijvingen weer die met fatsoen kunnen worden herhaald in dit parlement. De mensen hebben het over een vaudeville, een koehandel, over bedrog. Ze voelen zich dus werkelijk genomen.

Waarover gaat dit nu ? Eind februari hebt u een tabel vrijgegeven met de administratieve omkadering waarop alle scholen aanspraak zullen kunnen maken. Op 12 maart deelde u echter mee dat dit niet zou doorgaan. Integendeel, er zou een voorafname gebeuren uit de pot die is gemaakt aan de hand van drie soorten middelen. Ten eerste zijn er de middelen voor de GEKO's, zoals we die nu kennen in de omkadering. Ten tweede is er een deel van de eigen werkingsmiddelen. De vraag blijft uiteraard hoe het dan staat met het streven naar een gelijke behandeling. Ten derde is er ook het bedrag van de rekenplichtigen.

We dachten eerst dat u de middelen uit die pot lineair, op basis van objectieve parameters zou verdelen. Blijkbaar was u ook eerst van plan dat te doen, volgens het document dat u eind februari verspreidde. In maart deelde u echter mee dat er een voorafname van 250 miljoen frank zou gebeuren voor het gemeenschapsonderwijs. U begrijpt dat het hele gesubsidieerde net, en niet in het minst het vrije net, zich genomen voelt. Deze mensen vragen zich af hoe het nu zit met die volwaardige administratieve omkadering en met die gelijke behandeling.

De boosheid is zeer groot. Sommigen zeggen me dat u het zelf maar moet uitzoeken met dat ontwerp van decreet inzake het basisonderwijs. Ze zijn niet meer geïnteresseerd in samenwerking of bredere verbanden.

Mevrouw de minister, hoe verantwoordt u dat ? Ik wil een ander motief dan de mededeling dat het gemeenschapsonderwijs anders te veel moet inleveren. Er zijn immers twee mogelijkheden : ofwel heeft het gemeenschapsonderwijs altijd teveel gehad, en dan moet er inderdaad worden ingeleverd, ofwel heeft het gemeenschapsonderwijs ook maar het nodige, maar dan moeten de anderen des te meer krijgen. Deze verantwoording kan de sector niet overtuigen.

Ik wil u dus vragen hier een goede verantwoording voor te geven. Indien u die niet kunt geven, wat zult u dan doen opdat iedereen zou krijgen waar hij recht op heeft, op basis van gelijkheid ?

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de heer Martens heeft de context van deze vraag geschetst en een idee gegeven van de commotie die er heerst. Zoals de heer Martens zei, zijn er in de scholen pamfletten en teksten opgedoken, waarin wordt gesteld dat de besluiten van de rondetafelconferentie met de voeten worden getreden.

Het resultaat van die rondetafelconferentie was dat er zou worden gezocht naar een nieuw financieringsmechanisme, met het oog op gelijkheid, zodat het administratief personeel niet per net maar per school en per leerling zou worden gefinancierd.

Mevrouw de minister, wat is de juiste toedracht ? Het kan niet dat dit overal in scholen wordt verspreid, als het niet correct is.

U hebt na de rondetafelconferentie gezegd dat er twee commissies ad hoc zouden worden samengesteld. Eén zou zich bezighouden met het personeelsbeleid, en een andere met de financiering en het financieringsmechanisme. Dit initiatief kan niet zomaar worden doorkruist. De werking van de commissies ad hoc mag niet bij voorbaat worden gehypothekeerd.

Wat is er precies aan de hand ? Klopt de beschuldiging die de heer Martens heeft geuit ? Wat zijn de gevolgen daarvan voor de commissies ad hoc ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben de vraagstellers dankbaar, want ze geven me de gelegenheid klaarheid te brengen in deze kwestie. De laatste dagen is er inderdaad onterecht commotie veroorzaakt. De reden daarvan is bekend, denk ik, na-

Vanderpoorten

melijk de vragen tot petitie die de scholen hebben ontvangen.

We zijn inderdaad bezig met onderhandelingen over het onderwijsdecreet dat tot een grondige wijziging van het onderwijslandschap zal leiden. Door dit ontwerp van decreet zullen substantieel meer middelen worden toegekend aan de scholen. Het gaat dan om meer middelen voor administratieve ondersteuning, ICT-middelen – hoewel die reeds dit jaar zijn toegekend -, meer middelen voor zorg en financiële incentives aan scholen die samenwerken in scholengemeenschappen van minstens 900 leerlingen. Dat is een goede zaak.

Vorige week is daarover onderhandeld en is het hoofdstuk van de administratieve ondersteuning aangesneden. Die administratieve ondersteuning, en de middelen die daarvoor worden gebruikt, worden samengebracht in één pot. Het gaat om een samenvoeging van verschillende zaken die al bestonden of nieuw zijn. Voorbeelden zijn de administratieve ondersteuning van het basisonderwijs die nu wordt gegeven, de administratieve ondersteuning via de CODO's, nepstatuten die geregulariseerd zullen worden, extra middelen uit CAO VI, en in de eindfase ook de 250 miljoen frank voor de rekenplichtige correspondenten, die alleen in het gemeenschapsonderwijs bestaan. Op het einde worden dus die vier groepen van financiële middelen samengevoegd.

De onderhandelaars vroegen om een simulatie van wat dit concreet betekent voor de scholen. De administratie heeft zo'n simulatie gemaakt, en heeft daarbij in de eindfase rekening gehouden met die vier verschillende bronnen van financiële middelen.

Tijdens de onderhandelingen rees echter ook de vraag of die middelen er ook nu al in zitten. Dat bracht de discussie bij het decreet basisonderwijs dat tijdens de vorige regeerperiode werd goedgekeurd. In 1996 is naar aanleiding van dat decreet een protocol gesloten, en is een uitdoofscenario overeengekomen voor de middelen voor de rekenplichtige correspondenten. Gaandeweg, als die mensen met pensioen gaan, zullen dus de middelen die daar in het gemeenschapsonderwijs voor worden gebruikt, in de pot worden gestopt om gelijkmatig te worden verdeeld over alle scholen.

Dat is wat er is fout gelopen. U, en niet ik, bent tijdens de vorige regeerperiode overeengekomen dat de rekenplichtige correspondenten werken volgens een uitdoofscenario, en dat dat een kwestie van tijd is. We worden daar nu mee geconfronteerd. Wij hebben vertrouwelijke tabellen verdeeld tijdens de onderhandelingen zodat de mensen een goed beeld van de zaak kunnen krijgen. Die werden nadien echter door mensen met een perfide geest verspreid op een aantal vergaderingen. Daardoor is de bal aan het rollen gegaan en werd gezegd dat ik 250 miljoen vanuit het onderwijsbudget opnieuw wil overhevelen naar het gemeenschapsonderwijs.

Mijnheer Martens, voor u moet ik daar geen tekening bij maken, u kent het onderwijs en de verschillende organisaties echt wel goed genoeg om te weten hoe een en ander in zijn werk is gegaan. Dit is een politiek spel dat ik niet neem.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mevrouw de minister, het is juist dat die beslissing door de vorige regering is genomen. Het was trouwens een moedige beslissing, en geen foute. De vorige regering heeft inderdaad beslist dat er een afbouwscenario moest komen voor die rekenplichtigen. Op dat ogenblik was er helemaal geen sprake van een grotere administratieve ondersteuning. We hadden trouwens ook niet de middelen om hier een perspectief aan te geven. Integendeel, we hebben zelfs bepaalde besparingen moeten opleggen om voldoende middelen te kunnen genereren om tot een meer gelijke behandeling op het vlak van de werkingsmiddelen te komen. Dat heeft ertoe geleid dat er tijdens de vorige regeerperiode een stijging was van 33 percent naar 49 percent in een periode van twee à drie jaar. Dat komt ongeveer overeen met wat tot nu toe is gebeurd.

Ondertussen zijn er nieuwe maatregelen genomen, en dat betekent dat u uiteraard in een breder kader kunt werken dan men op dat ogenblik kon. U vraagt de scholen dit deels zelf te financieren, want er worden werkingsmiddelen afgenomen die in de pot worden gebracht en worden gekleurd in functie van omkadering en dan geen zuivere werkingsmiddelen meer zullen zijn. Bovendien maken de rekenplichtigen vandaag deel uit van een veel breder verhaal van omkadering. U hebt zelf dat perspectief gegeven om te gaan naar een volwaardige omkadering en naar een gelijke behandeling. U moet begrijpen dat men daarover zeer zwaar ontgoocheld is. Dat zal u de komende weken zeer zwaar worden aangerekend. Ik weet dat u dat niet graag hoort maar als ik het u niet zeg, vertel ik u de waarheid niet.

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. De directeurs van het katholiek basisonderwijs stelden dat met de overheveling van 250 miljoen naar het gemeenschapsonderwijs de volgende twintig jaar de ongelijkheid opnieuw is geïnstalleerd. Het is belangrijk dat we nu horen dat er een uitdoofscenario voorhanden is voor de rekenplichtige correspondenten.

Het is belangrijk dat het werk van de ad-hoccommissie niet gehypothekeerd wordt.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, voor alle duidelijkheid : alle scholen krijgen meer, ook op het vlak van administratieve ondersteuning. In totaal gaan er in deze legislatuur 19,4 percent meer middelen naar het basisonderwijs.

Ik zal alle scholen informeren over wat ik nu heb gezegd bij de vragen die u hebt gesteld. Ze krijgen allemaal tijdens de laatste week van april een brief in de bus met hoeveel uren zorg, ICT en administratieve ondersteuning ze zullen krijgen in september van 2003. Dit hypothekeert de werkgroep Financiering niet. Daar vertrekken we van het standpunt dat we de komende jaren inderdaad zullen evolueren naar een gelijke financiering, een financiering per kind en niet per net.

Mijnheer Martens, er heeft nog nooit een regering zoveel gedaan voor het basisonderwijs als deze regering. Durf dat ook eens te zeggen. *(Opmerkingen van de heer Luc Martens)*

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Hilde De Lobel tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over eventuele politieke preken van imams betreffende de oorlog in Irak en de erkenning van moskeeën door de Vlaamse overheid

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw De Lobel tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over eventuele politieke preken van imams betreffende de oorlog in Irak en de erkenning van moskeeën door de Vlaamse overheid.

Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel *(Op de tribune)* : Mijnheer de minister, sinds 1 januari bent u bevoegd voor de erkening van moskeeën in Vlaanderen. U hebt naar aanleiding van een interpellatie gezegd dat u daar spoedig werk wilt van maken. Ik heb er u toen op gewezen dat, althans volgens rapporten van de Staatsveiligheid, een aantal van die moskeeën echte haarden van islamitisch fundamentalisme en extremistische onruststokerij zijn. U hebt toen gezegd dat u daarover een gesprek zou voeren met de Staatsveiligheid.

Vorige week hebben we in de krant kunnen lezen hoe in een Brusselse moskee een politieke preek werd gehouden, van die aard om de gelovigen op te zwepen tegen de ongelovigen die, ik citeer, 'een oorlog voeren tegen de Islam'. Ook in Antwerpen werden reeds vragen gesteld over de haatdragende inhoud van sommige preken.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Mijnheer de minister, in het kader van de erkenning is het mijns inziens belangrijk dat u op de hoogte bent van de toestand die er vandaag in de moskeeën heerst, zeker in het huidige oorlogsklimaat.

Wordt u van die toestand op de hoogte gehouden door de Staatsveiligheid ? Is er in dit oorlogsklimaat een verhoging van agressie te merken ? Zult u eventueel moskeeën erkennen die om erkenning hebben verzocht, maar waarvan uit rapporten van de Staatsveiligheid blijkt dat daar zeer duidelijk aan politieke stemmingmakerij en opruiing wordt gedaan ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, collega's, Vlaanderen is inderdaad sinds 1 januari 2003 bevoegd voor erediensten, meer bepaald wat betreft het patrimonium, de kerkfabrieken en de temporalia. Zoals u weet, zijn we echter niet bevoegd voor de erkenning van de erediensten en voor de aanduiding van de bedienaars. Dat is een federale bevoegdheid. Het is in dat verband mijn persoonlijke mening dat, wanneer de staatshervorming opnieuw besproken wordt, dit als een geheel zou worden behandeld. Ik ga dus niet uit van de redenering dat we een bevoegdheid, die we bekomen hebben, terug zouden overhevelen naar de federale instanties.

Van Grembergen

Ook de erkenning van de erediensten en de aanduiding van de bedienaars zou in één en hetzelfde bevoegdheidspakket op Vlaams niveau moeten zitten. Dat zou de zaken zowel bestuurlijk als inzake eenheid van visie en leiding aanzienlijk vergemakkelijken.

Wat de kerkfabrieken betreft, voeren we gesprekken met de verantwoordelijken van alle godsdiensten. We hebben reeds een gesprek gevoerd met de leiding van de katholieke eredienst, met de leiding van de orthodoxe eredienst, met de leiding van de protestantse en evangelische eredienst. We hebben ook reeds een gesprek gevoerd met een deel van de Moslimexecutieve. Het probleem is evenwel dat die Moslimexecutieve verre van eensgezind en bovendien ontslagnemend is. Dit heeft als gevolg dat deze niet echt kan optreden als gesprekspartner, een opdracht die haar nochtans bij wet werd opgedragen.

Op dit ogenblik is nog geen enkele moskee in Vlaanderen erkend. Ik bedoel daarmee – maar de vergelijking is misschien wat vreemd – erkend als kerkfabriek of temporalia. Er is op dit ogenblik zelfs nog geen enkel erkenningsdossier ingediend. Immers, die erkenningsdossiers moeten worden aangebracht door de Moslimexecutieve, maar die kan – zoals daarnet gezegd – op het terrein haar verantwoordelijkheden niet opnemen en heeft geen verzoeken ingediend. Dit heeft als gevolg dat ook wij op dit ogenblik over geen dossier beschikken en dat dus nog steeds geen beslissingen in dat kader zijn genomen.

Nochtans ben ik er 100 percent voorstander van om invulling te geven aan de bestuurlijke verhoudingen tussen enerzijds de Vlaamse overheid en anderzijds de besturen van de kerkfabrieken en de besturen van de verschillende erediensten, dus ook met de moslimgemeenschap en met de moskeeën. Dat biedt ons de mogelijkheid om daarover correcte afspraken te maken. Ze moeten aanvaarden dat er een scheiding van kerk en staat is, ze moeten de rechten en plichten en de gelijkwaardigheid van mannen en vrouwen aanvaarden. We kunnen duidelijkheid scheppen over de verantwoordelijkheden van de imams en van de besturen. In hun religieuze opdrachten hebben ze de volle vrijheid. Vermits ze hier wonen en zich moeten inschakelen in onze burgerlijke plichten, kunnen we daar wel voorwaarden aan verbinden.

Ik heb van de Staatsveiligheid geen gegevens ontvangen over opruiende taal. Ik zal nogmaals nagaan of de Staatsveiligheid dergelijke vaststellingen heeft gedaan. Ik zal ook vragen waarom men het niet noodzakelijk vond om mij als minister van Binnenlandse Aangelegenheden, verantwoordelijk voor de bestuurlijke verhouding tussen de geloofsgemeenschappen en de overheid, in te lichten.

Er zijn geen redenen om te denken dat er onrust groeit tussen de geloofsgemeenschappen, de overheid en de maatschappij. Vorige zaterdag was ik aanwezig op een forum met de vertegenwoordigers van de moskeeën en de islam. Ze hebben de boodschap gegeven dat ze op geen enkele wijze zullen oproepen tot opstandigheid of discussies. Ze roepen hun geloofsgemeenschappen en gelovigen op om in de grootste rust en samenhorigheid met de Vlaamse gemeenschap te leven. Ze zijn tevreden over de Belgische houding in het conflict en voelen zich daarin thuis.

De voorzitter : Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel : Mijnheer de minister, een groot deel van uw betoog geeft geen antwoord op mijn vragen. Ik ben verheugd over uw vraag aan de Staatsveiligheid. In de commissie hebben we het ook gehad over de groeiende agressie. We hebben gezegd dat we niet iedereen over dezelfde kam mogen scheren, maar we moeten dat ook niet in omgekeerde zin doen. Het zou heel eigenaardig zijn als men u op die bijeenkomst die boodschap niet had gegeven. Dat neemt niet weg dat er in Vlaanderen en Brussel moskeeën zijn waar wel degelijk opruiende taal wordt gesproken. Mijnheer de minister, u hebt niet geantwoord op mijn vraag of u dergelijke moskeeën zult erkennen.

Minister Paul Van Grembergen : Als er aanvragen voor de erkenning van moskeeën binnenkomen, zullen we uiteraard rekening houden met de maatschappelijke en bestuurlijke opstelling van die moskeeën en van de verantwoordelijke imams. Als ze zich niet inschakelen in wat we de bestuurlijke en maatschappelijke gedragingen noemen, zullen ze niet worden erkend als moskee.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de verkoop van het werk De Hemelvogel van René Magritte uit de Sabena-collectie

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Vandenbossche tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de verkoop van het werk De Hemelvogel van René Magritte uit de Sabena-collectie.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb hier een aantal jaren geleden ook een vraag gesteld over het verdwijnen van de werken van Joachim Beuckelaer. Dat is toen niet gelukt. Gelukkig bevinden de werken zich in een Europees museum waar we ze kunnen bezichtigen, namelijk in de National Gallery te Londen.

In 1965 gaf de toenmalige voorzitter van Sabena, de heer Périer, de opdracht aan René Magritte om een logo te ontwerpen. We hebben in dit parlement gediscussieerd over de dramatische teloorgang van Sabena. Iedereen weet dat Sabena ook een kunstcollectie bezit waarin zich onder meer het werk van Magritte 'Oiseau du Ciel' of 'Hemelvogel' bevindt. Ondertussen werd met de verkoop begonnen. Heel binnenkort, op 15 mei, vindt er een veiling plaats in het Paleis voor Schone Kunsten die wordt georganiseerd door een heel bekend veilinghuis. Het werk wordt er aangeboden. Ik toon u even een afbeelding van dit heel bekende werk.

Het werk heeft een symbolische waarde. Het is immers verbonden met de voormalige luchtvaartmaatschappij. Het sluit nauw aan bij de bepalingen uit het topstukkendecreet. Het is van heel grote artistieke waarde en het behoort tot het zogenaamde collectieve geheugen. Het zou heel jammer zijn dat dit werk in een buitenlands museum terechtkomt en het zou nog erger zijn als dit werk in handen komt van een privé-persoon.

Mijnheer de minister, ik vraag u niets over de geschatte waarde. Ik wil enkel vernemen of de Vlaamse Gemeenschap bereid is om te proberen het werk van René Magritte alsnog te verwerven. Het Museum voor Schone Kunsten te Gent zou trouwens een perfecte plaats zijn om het werk tentoon te stellen. Dat museum is immers gespecialiseerd in werken uit de 19de en 20ste eeuw en bezit reeds werken van René Magritte.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, vorige week heb ik de gelegenheid te baat genomen om de schitterende tentoonstelling in Parijs over Magritte te bewonderen. Daarin werden op een ongelofelijke wijze honderden werken van Magritte samengebracht in de buurt van de Tuillerieën. De rijkdom van de werken is ongelofelijk. We mogen blij zijn dat deze tentoonstelling over iemand uit de Lage Landen wordt aangeboden. De belangstelling van de Parijzenaars is ongelooflijk groot.

Mijnheer Vandenbossche, natuurlijk zou ik graag in staat zijn om de Hemelvogel te bemachtigen en eventueel in uw en mijn moederstad te hangen in het Museum voor Schone Kunsten. Uiteraard heb ik geen enkel zicht op de prijs. Toch moeten we nagaan wat onze mogelijkheden zijn. We hebben aan de Koning Bouwdewijnstichting gevraagd om de zaak in te schatten en te onderzoeken of we verantwoordelijkheid kunnen opnemen. Bovendien hebben we aan een aantal musea, waaronder het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Brussel en een aantal Vlaamse musea, gevraagd of ze belangstelling hebben voor het werk van Magritte. We hebben nog geen antwoord ontvangen.

Een voorwaarde uit het topstukkendecreet is het bepalen van prioriteiten en het opstellen van een lijst met topwerken die we wensen aan te kopen als er gevaar dreigt voor versassing naar het buitenland. Die lijst is nog niet opgemaakt. Dat betekent niet dat we niet preventief moeten handelen. Er is 100 miljoen frank in het budget ingeschreven. Ik vermoed dat we met dit bedrag niet in staat zullen zijn om dit wereldberoemde schilderij aan te schaffen, maar dat zal op de veiling blijken. Uiteraard zou het ook goed zijn dat de federale overheid een signaal geeft waaruit blijkt dat ze interesse heeft voor het werk. Die overheid heeft zich altijd in hoge mate verantwoordelijk gevoeld voor de luchtvaart en het patrimonium ervan. Men heeft de luchtvaartmaatschappij in de lucht gehouden. Het zou nog mooier zijn als De Hemelvogel hier kon worden gehouden. We zullen de mogelijkheden onderzoeken. Vlaanderen heeft interesse, maar het moet mogelijk zijn. Als we anderen kunnen mobiliseren, zullen we het niet nalaten.

De vraag is ook of het schilderij werkelijk in particulier bezit is en dus kan worden verkocht. Er

Van Grembergen

wordt me gesignaleerd dat het misschien al in het bezit van de overheid is en dat het dus niet meer zou moeten worden aangekocht. Dat moet uiteraard worden onderzocht.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Als uw laatste mededeling klopt, dan is het verkeerd dat het veilinghuis het werk te koop aanbiedt.

Miniser Paul Van Grembergen : We zullen onderzoeken wie de eigenaar is van het schilderij. Het kan zijn dat wat ik u heb gezegd, niet klopt. Er moet in elk geval zekerheid over bestaan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Kris Van Dijck tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de burgemeesterswissel in Hasselt

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Dijck tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de burgemeesterswissel in Hasselt.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, als het regent in Antwerpen, dan druppelt het blijkbaar in Hasselt. Ik was verrast toen ik gisteren in Het Belang van Limburg las 'Stevaert ziet af van burgemeesterswedde'. Ik wil het niet zozeer over de wedde hebben. Op februari 2001 stelde senator Leduc een vraag over haar wedde van schepen die ze eigenlijk niet wilde. Minister Duquesne antwoordde daar botweg op dat de gemeente verplicht is om die wedde te betalen. De bevoegde minister – u dus – moet toestemming geven aan de gemeente om dat niet te doen en daar moet dan wel een goede reden voor zijn.

Mijn vraag gaat meer over wie nu welke verantwoordelijkheid draagt. In het artikel zegt de waarnemend burgemeester : 'Steve houdt er in deze duidelijk rekening mee dat hij in de praktijk zelden of nooit op schepencolleges, gemeenteraden of wat dan ook aanwezig zal zijn'.

Mijnheer de minister, hoe zit het nu eigenlijk ? Zal hij als burgemeester de volle verantwoordelijkheid opnemen in Hasselt, met alle daaraan verbonden rechten en plichten ? Dit betekent dat hij ook het aanspreekpunt van de gouverneur is, hoofd van de politie wordt, enzovoort. Of neemt hij die taak niet op en draagt hij de verantwoordelijkheid over aan iemand anders ? Dit hoeft niet de eerste schepen te zijn. Dan klopt het verhaal in Het Belang van Limburg niet.

In de krant staat verder dat de oplossing goed is voor de stadskas. Niemand krijgt immers een burgemeestersvergoeding. 'Door de verschuivingen in het schepencollege, het verdwijnen van Ivo Konings als schepen en de degradatie van mezelf van waarnemend burgemeester, met de daaraan gekoppelde wedde, naar de wedde die bij het schepenambt hoort, kan de stad een aardige besparing realiseren'

Mijnheer de minister, ofwel is het het een ofwel het ander. Als de heer Stevaert de ene week wel het schepencollege voorzit en de andere week niet, dan gaat het inderdaad om een besparing. Maar wanneer hij zegt dat hij zijn taak niet zal opnemen, dan vraag ik daarover duidelijkheid.

Het moet me toch ook van het hart dat er een loopje wordt genomen met de functie van burgemeester. Bijna elk politicus vindt dat dit het mooiste ambt is. Er zijn er die het kunnen waarnemen en er zijn er die het niet meer mogen waarnemen.

Mijnheer de minister, wat is nu eigenlijk de situatie in Hasselt ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik zal steeds de nobele opstelling loven van iemand die een mandaat heeft opgenomen en zegt dat hij de daaraan verbonden vergoeding terug wil storten in de kas.

Mijnheer Van Dijck, u vraagt me of die intentie ook kan worden waargemaakt. Daarvoor zijn er uiteraard een aantal regels. Wat de vervanging van een burgemeester betreft, moet er een onderscheid worden gemaakt naargelang de situatie. Wanneer

Van Grembergen

een burgemeester verantwoordelijkheid moet opnemen in de – Vlaamse – regering, dan duidt hij een waarnemend burgemeester aan. Hij blijft titelvoerend burgemeester. Hij heeft echter geen bevoegdheden meer of enige verantwoordelijkheid als schepen.

Eenmaal iemand aangeduid, blijft de waarnemend burgemeester in functie tot op het ogenblik dat de minister zijn taak als burgemeester terug opneemt. De waarnemend burgemeester ontvangt de wedde verbonden aan het ambt. De minister krijgt geen financiële vergoeding meer voor het gemeentelijk mandaat. Als hij de gemeenteraad bijwoont, krijgt hij als gemeenteraadslid wel nog een zitpenning.

Wanneer een burgemeester vaststelt dat hij tijdelijk zijn ambt niet kan waarnemen, dan moet hij een waarnemend burgemeester aanduiden. Dat is op dit moment bijvoorbeeld het geval in Kortrijk. Daar heeft de voorzitter van de christen-democraten besloten zich in de volgende maanden toe te leggen op andere taken. Hij heeft duidelijk gesteld dat dit om een tijdelijke oplossing gaat. Voor zijn vervanging kan hij kiezen voor de eerste schepen, de tweede schepen, enzovoort. Als hij na bijvoorbeeld 3 maanden vaststelt dat hij beter iemand anders had aangeduid, dan kan hij dat als burgemeester, die weliswaar tijdelijk zijn verantwoordelijkheden heeft doorgegeven, doen. Dat is een heel andere situatie dan als iemand minister en titelvoerend burgemeester wordt, want dan zijn dergelijke wissels niet toegestaan.

Ik zal het nu even over de vergoeding hebben. Als een burgemeester een waarnemend burgemeester heeft aangeduid die het burgemeesterschap langer dan 1 maand waarneemt, dan krijgt die waarnemend burgemeester vanaf de 2de maand de vergoeding die aan het burgemeesterschap is verbonden. Vanaf dat ogenblik is het college niet langer voltallig.

Op basis van de anciënniteit wordt vervolgens bepaald wie van de gemeenteraadsleden de nieuwe schepen wordt. Het gemeenteraadslid dat het langst in de gemeenteraad zetelt, zal de leemte in het college opvullen en zal de vergoeding voor het schepenambt ontvangen. Als een burgemeester minister wordt, moet het college worden vervolledigd via de verkiezing in de gemeenteraad van een nieuwe schepen uit de gemeenteraadsleden.

Wat de vergoedingen betreft, kunnen we dus moeilijk spreken over een besparing. De intentie was nobeler dan de werkelijkheid, en ik kan dus alleen maar correcte gegevens meedelen.

De voorzitter : De heer van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de minister, ik denk dat daarover onduidelijkheid bestond. Heeft de burgemeester van Hasselt inderdaad een waarnemend burgemeester aangeduid ? Ik dacht dat hij dat niet had gedaan, omdat er financiële argumenten werden aangehaald. Wie is de echte burgemeester van Hasselt op dit ogenblik ?

U praat over een nobele intentie, maar ik hoop dat u alle andere burgemeesters en schepenen die hun wedde wel opstrijken, niet veroordeelt.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer Van Dijck, dat heb ik nergens gesuggereerd. Ik betreur uw laatste uitspraak.

Op dit ogenblik weet ik alleen dat de heer Stevaert, burgemeester van Hasselt, me heeft meegedeeld dat hij door omstandigheden zijn ambt als burgemeester niet zal kunnen opnemen en dat hij niet anders kan dan een waarnemend burgemeester aanduiden. Dat is helemaal volgens de regels van de gemeentewet. *(Opmerkingen van de heer Johan De Roo)*

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Koen Helsen tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over verkiezingsborden langs gewestwegen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Helsen tot de heer Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over verkiezingsborden langs gewestwegen.

De heer Helsen heeft het woord.

De heer Koen Helsen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, als waarnemend burgemeester van een bepaalde gemeente heb ik een exemplaar gekregen van een brief van de Antwerpse afdeling van de administratie van Wegen en Verkeer. In die brief wordt ge-

Helsen

sproken over de bepalingen die moeten worden nageleefd bij het plaatsen van verkiezingsborden langs de gewestwegen.

De brief verwijst naar het KB van 14 december 1959 dat een aantal bepalingen bevat. In 1999 werden die bepalingen reeds toegepast, maar blijkbaar worden er nu andere richtlijnen naar voren geschoven. De brief verwijst ook naar het besluit van de Vlaamse regering over de stedenbouwkundige vergunning. Er staat duidelijk in dat er geen vergunning vereist is voor verkiezingsborden voor Europese, federale of Vlaamse verkiezingen of voor gemeenteraads-, provincieraads- of districtsraadverkiezingen. Er staat ook in dat het moet gaan om borden in de woon- of industriezone, in de ruime zin van het woord, of in woonkavels. Er staat in dat de borden niet groter mogen zijn dan 4 vierkante meter en dat ze enkel mogen worden aangebracht vanaf het begin van de sperperiode tot 14 dagen na de verkiezingen.

Verder staat in die omzendbrief dat men niet zal optreden tegen gemeenteborden die worden opgesteld langs gewestwegen maar dat er wel een zeer strikt verbod heerst op alle mogelijke publiciteit langs gewestwegen.

Mijnheer de minister, welke omzendbrief moet worden gevolgd, die van 1999 of die van 2003 ? Mag de administratie zomaar een ongewijzigd KB, namelijk dat van 1959, anders interpreteren ?

De voorzitter : Minister Bossuyt heeft het woord.

Minister Gilbert Bossuyt *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik kan mijn antwoord eigenlijk zeer kort houden en zo vermijden dat er verwarring ontstaat. Uiteraard is het steeds de laatste omzendbrief die geldig is. De omzendbrief werd enkel aangepast omdat de wetgeving op de ruimtelijke ordening sinds de laatste verkiezingen is gewijzigd. Het enige verschil met de vorige omzendbrief situeert zich in de verschillende stedenbouwkundige vergunning voor de publiciteit, al de rest is hetzelfde.

De voorzitter : De heer Helsen heeft het woord.

De heer Koen Helsen : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw zeer bondig antwoord. Volgens de informatie die ik heb doorgekregen, klopt uw uitleg toch niet helemaal. In de omzendbrief voor Vlaams-Brabant en Antwerpen staat zeer duidelijk vermeld dat deze reglementering langs snelwegen en de meeste gewestwegen een principieel verbod op publiciteit impliceert, die ongeacht de afstand herkenbaar is vanop deze wegen. Reclame is hier enkel onder zeer strikte voorwaarden toegelaten, op gevels van gebouwen. Daarvoor wordt verwezen naar artikel 1 tot 5 van het KB van 1959. Ik denk dat we die twee omzendbrieven van 1999 en 2003 toch nog eens met elkaar zouden moeten vergelijken om na te gaan of er geen verduidelijking nodig is.

De voorzitter : Minister Bossuyt heeft het woord.

Minister Gilbert Bossuyt : Mijnheer Helsen, ik heb mijn antwoord net zo bondig gehouden opdat er geen enkel misverstand zou bestaan. Anders geeft men er namelijk in elke streek een andere interpretatie aan. Het is precies de bedoeling om dat tegen te gaan. Ik herhaal dat de omzendbrief dezelfde is als bij de vorige verkiezingen, behalve inzake de wijzigingen op de wetgeving Ruimtelijke Ordening : er is een vrijstelling van bouwvergunning voor verkiezingspubliciteit.

Ik denk dat dat voor iedereen, ook voor de administraties, zeer duidelijk moet zijn. Er is ook in het verleden overleg geweest over de toepassing van deze omzendbrief.

Actuele vraag van de heer Erik Matthijs tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de verklaringen van de minister-president betreffende compensaties voor de niet-aftrekbaarheid van de afvalwaterheffingen voor bedrijven

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Matthijs tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de verklaringen van de minister-president betreffende compensaties voor de niet-aftrekbaarheid van de afvalwaterheffingen voor bedrijven.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, collega's, momenteel bestaat er voor de wasserij- en de textielsector een compensatieregeling voor de niet-aftrekbaarheid van de milieuheffingen of de afvalwaterheffingen in de context van de vernieuwde vennootschapsbelasting van de federale regering. Een veralgemeende com-

Matthijs

pensatieregeling voor alle industriële sectoren voor die milieuheffingen is niet weerhouden in het globale werkgelegenheidsakkoord, dat de Vlaamse regering onlangs heeft afgesloten met werkgevers en werknemers.

Ik wil de minister-president herinneren aan enkele uitspraken die hij daaromtrent heeft gedaan. Ten eerste stelde hij dat het geen zin heeft dat de Vlaamse regering zou compenseren wat de federale regering afneemt. Daarin heeft hij volkomen gelijk. Ten tweede zou de Vlaamse regering bij de begrotingsaanpassing 2003, die nu voor de deur staat, haar verantwoordelijkheid opnemen. Wat betekent dat dan ? Ten derde, wat de aftrekbaarheid van de milieubelasting in het kader van de vennootschapsbelasting betreft, zei hij dat die in het ruimer kader van de globale financiering van het milieubeleid moet worden bekeken. Dat wordt misschien binnenkort besproken.

Mijnheer de minister-president, ik wil u ook herinneren aan enkele recente en ook minder recente uitspraken. Ik begin met de minder recente uitspraak : in december 2002 zei u ervan overtuigd te zijn dat het niet wenselijk is dat regulerende milieuheffingen fiscaal aftrekbaar zouden zijn. Daar zijn argumenten voor te vinden. Vorig weekend zei u nochtans dat de aftrekbaarheid van de milieuheffingen op de tafel van de volgende regeringsonderhandelingen wordt gelegd.

Welk standpunt wordt door de Vlaamse regering verdedigd in verband met de aftrekbaarheid van de milieuheffingen ? Welk standpunt neemt u daarover in ? Hoe wordt de globale financiering van het milieubeleid door de Vlaamse regering benaderd ? Wanneer beginnen de besprekingen daarover in het Vlaams Parlement ?

Wij beschikken over twee nota's : enerzijds de nota van de heer Verbruggen, de vorige kabinetschef, en anderzijds een meer recente nota, die wij in het kader van de begrotingsbesprekingen hebben ontvangen. Hoe moeten wij uw uitspraak interpreteren dat alles opnieuw wordt bekeken tijdens de vorming van de volgende federale regering volgende zomer ? Is dat een opstoot van verkiezingskoorts, of schuilen daar ook bedoelingen achter ?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Matthijs weet ongetwijfeld dat de vennootschapsbelasting een federale bevoegdheid is en dat de financiering van het milieubeleid een Vlaamse bevoegdheid betreft.

Vorige week hebben wij een werkgelegenheidspact afgewerkt. Op vraag van de werkgeversorganisaties hebben wij voor een lastenverlaging gekozen. Vanaf 1 januari 2004 zal het gewestelijk aandeel inzake de onroerende voorheffing op nul worden gebracht. Dat betekent een nieuwe en belangrijke stap in de richting van een verlaging van de belastingen, ook voor bedrijven. Het was een keuze van de werkgeversorganisaties, die benadrukten dat het geen goede zaak zou zijn mocht de niet-aftrekbaarheid van de milieuheffingen op een veralgemeende wijze worden gecompenseerd.

De Vlaamse regering heeft wel gesteld dat voor een aantal watergevoelige sectoren, zoals wasserijen en textiel, de milieuheffingen niet langer aftrekbaar zijn ingevolge de wijziging in de vennootschapsfiscaliteit. Dit euvel zou worden gecompenseerd.

Ik heb inderdaad gezegd dat een verdere evolutie van de vennootschapsfiscaliteit aan de orde zal zijn na de eerstkomende federale verkiezingen. Ik heb altijd begrepen dat nu een eerste stap is gezet. De federale regering heeft inderdaad het tarief van 40 naar 34 percent teruggebracht. Dat moest budgettair neutraal blijven en om die reden werden toen een aantal aftrekken geschrapt.

De federale regering zal in de toekomst een keuze moeten maken. Ofwel zakt het tarief verder, ofwel moet de aftrekbaarheid van een aantal posten opnieuw in overweging worden genomen. De Vlaamse regering moet nagaan hoe we het systeem van de milieuheffingen in de toekomst willen hanteren. Het VEV en Unizo hebben hier zelf op aangedrongen. Ik vind het een goede zaak dat de bedrijven zelf regulerende heffingen willen, want die hebben gunstige effecten op het leefmilieu.

De huidige heffingen beginnen stilaan resultaten op te leveren. Dit is de reden waarom de globale opbrengsten van deze heffingen dalen. De heffingen leveren de Vlaamse overheid steeds minder geld op. Dit betekent dat de bedrijven hun gedrag ten aanzien van het milieu hebben bijgestuurd. Er zijn evenwel een aantal anomalieën. Zo beschikken bepaalde bedrijven over eigen waterzuiveringsinstallaties. De Vlaamse regering heeft het VEV en Unizo gevraagd om deze bedrijven in kaart te brengen. We willen het systeem van de milieu-

Dewael

heffingen en de algemene financiering van het leefmilieu herbekijken en optimaliseren.

In de loop van deze week zal de Vlaamse regering de begrotingscontrole finaliseren. De compensatie voor de watergevoelige sectoren, meer bepaald voor de textielsector en voor de wasserijen, zal in de begrotingscontrole worden opgenomen. Dit is de enige compensatie die ik ooit in het vooruitzicht heb gesteld.

Na de komende verkiezingen moet de federale overheid beslissen wat ze met de vennootschapsfiscaliteit wil doen. Een eventuele verlaging van de vennootschapsbelasting valt onder haar verantwoordelijkheid. De Vlaamse regering moet, in overleg met de sociale partners, nagaan hoe het huidig financieringssysteem voor het milieubeleid kan worden geoptimaliseerd. Mijns inziens zijn een aantal onrechtvaardige situaties het gevolg van het huidig heffingssysteem.

De bedrijven hebben verklaard dat ze de huidige situatie in kaart zullen brengen. Zodra de Vlaamse regering over deze gegevens beschikt, moet ze, in overleg met het Vlaams Parlement, een oplossing voor deze problemen zoeken.

De voorzitter : De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Ik denk dat ik bepaalde uitspraken van de minister-president wat te breed heb geïnterpreteerd. De discussie over de financiering van het Vlaams milieubeleid moet een fundamentele oplossing opleveren.

Aangezien de minister-president met de sociale partners wil onderhandelen om bepaalde niet-correcte bepalingen in de huidige heffingsregeling te corrigeren, wachten we op een voorstel van de Vlaamse regering. Ik veronderstel dat dit voorstel in de commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening zal worden besproken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over het aanbod van de gehandicapteninstellingen inzake extra opvangplaatsen voor gehandicapten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Becq tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over het aanbod van de gehandicapteninstellingen inzake extra opvangplaatsen voor gehandicapten.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, de wachtlijsten voor personen met een handicap halen terecht vrij regelmatig de agenda van het Vlaams Parlement. Indien we van Vlaanderen een welvaartsstaat willen maken, zijn we aan onszelf verplicht om voor personen met een handicap in de nodige zorg te voorzien.

De minister-president heeft zich geëngageerd om, indien voldoende cijfergegevens voorhanden zijn, de wachtlijsten tijdens de begrotingscontrole weg te werken. Veertien dagen geleden, tijdens de actie van Zorgtekort, een actiegroep die in De Schelp mensen heeft laten getuigen over het lange wachten op de nodige dienstverlening en zorg voor hun kinderen, is daar nog aan herinnerd. Ook heel wat mensen die op een PAB beroep willen doen, vragen de Vlaamse overheid om in de nodige budgetten te voorzien.

Veertien dagen geleden heeft het Vlaams Fonds de resultaten van haar berekeningen bekend gemaakt. Het Vlaams Fonds heeft zich gebaseerd op de bestaande wachtlijsten, die meer dan 6.000 namen bevatten. Iets minder dan 3.000 van de ingeschrevenen op de wachtlijsten wachten op urgente hulp, wat betekent dat ze binnen de 6 maanden hulp nodig hebben. Op grond van deze wachtlijsten en van de huidige in- en uitstroom heeft het Vlaams Fonds berekend dat de gehandicaptensector momenteel met een structureel tekort van meer dan 2.000 plaatsen kampt.

Volgens het Vlaams Fonds zou de Vlaamse regering jaarlijks ongeveer 22 miljoen euro moeten uittrekken om in de nodige hulp te voorzien. Het gaat hier om uitgaven die gedurende verschillende jaren

Becq

moeten worden volgehouden, dus niet alleen voor de mensen die momenteel met een acute zorgbehoefte worden geconfronteerd.

De Vlaamse overheid moet tevens in de nodige middelen voorzien voor personen met een PAB. Daarnaast moet er uiteraard nog in de nodige middelen voor investeringen worden voorzien. Het is immers niet omdat men vandaag zegt dat men een residentiële voorziening nodig heeft, dat die daar vandaag ook staat. In dat perspectief zijn er dus middelen nodig.

Mijnheer de minister-president, vandaag krijgen we een signaal van de voorzieningen zelf. Zowel vanuit de pluralistische sector als vanuit de christelijke sector zeggen de voorzieningen : 'Wij zijn bij al onze voorzieningen nagegaan wat de mogelijkheden zijn. Wij willen ons engageren. Wij willen ervoor zorgen dat er nog dit jaar meer dan 2.000 plaatsen bij wijze van dienstverlening zijn voor de personen met een handicap. Wij vragen daarvoor geen 22 miljoen euro. Wij vragen 35 miljoen euro, maar wij nemen de handschoen op.'

Dat zeggen dus de voorzieningen, die op dit moment al een sterke stijging van hun bezettingsgraad kennen. De instellingen zitten op dit moment ook al in overtal, maar toch willen ze het engagement opnemen om dit jaar meer dan 2.000 plaatsen effectief ter beschikking te kunnen stellen.

Mijnheer de minister-president, u hebt destijds beloofd dat u het probleem van de wachtlijsten zou oplossen bij de begrotingscontrole. U krijgt het aanbod vanuit de voorzieningen. Zij zeggen dat ze klaarstaan om dit effectief ook te doen. Mijnheer de minister-president, zult u effectief op dit aanbod ingaan ? Zult u ervoor zorgen dat die wachtlijsten worden weggewerkt ?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, collega's, om te beginnen wil ik verwijzen naar de inspanningen die in de voorbije maanden bij voorgaande begrotingen en voorgaande begrotingscontroles al werden geleverd om een oplossing te vinden voor de pijnlijke situatie van de wachtlijsten. Ik wil geen polemiek aangaan, maar die wachtlijsten hebben we aangetroffen. Dat was inderdaad een schrijnende situatie, waaraan in het verleden – om welke reden ook – in ontoereikende mate iets werd gedaan.

Ik wil dan ook verwijzen naar de begrotingscontrole 2002. Daar werd effectief 20 miljoen euro extra geïnvesteerd. Ik wil ook verwijzen naar de begrotingsopmaak 2003, waar we nog eens 7,5 miljoen extra hebben geïnvesteerd en waar we de opdracht hebben gegeven aan het Vlaams Fonds om de hele problematiek in kaart te brengen. We hadden en hebben immers de overtuiging dat het niet volstaat om middelen te investeren in die sector. We moeten namelijk rekening houden met de capaciteit van de sector om effectief die plaatsen in voldoende snelle mate te kunnen creëren. Dat is natuurlijk een probleem van werkingsmiddelen en dat is een probleem van investeringsmiddelen.

Dat gezegd zijnde, hebben we ondertussen het rapport van het Vlaams Fonds op de regeringstafel gekregen. Vanavond en in de loop van de komende dagen zal de Vlaamse regering zich buigen over de begrotingscontrole. U citeert me juist. Wat heb ik vorig jaar gezegd ? We zullen 7,5 miljoen euro extra geven. Eerst gaan we echter aan het Vlaams Fonds vragen wat precies de noden zijn en wat de financiering is die nodig is om dan bij de begrotingscontrole 2003 een bijkomend antwoord te kunnen geven. Dat probleem moet immers definitief worden opgelost. Net als u vind ik dat het voor een welvarende regio onwaardig is om nog langer met die problematiek zonder perspectief te worden geconfronteerd.

Ik zal dus niet vooruitlopen op de cijfers. Ik zal niet vooruitlopen op het aantal plaatsen dat in het rapport van het Vlaams Fonds naar voren wordt geschoven. Wel wil ik zeggen dat we moeten opletten dat we niet in een opbodsituatie terechtkomen. Als men zegt dat men klaarstaat om x aantal plaatsen te creëren, dan moeten we dat aanbod ernstig onderzoeken, maar dan moeten we ook goed nagaan of dat wel waarheidsgetrouw is.

We hebben er geen belang bij vandaag te kiezen voor een aantal infrastructuren die eigenlijk niet meer aangepast zijn aan de noden en waar we veel middelen zouden gaan investeren zonder eigenlijk adequate oplossingen te krijgen. Met andere woorden, in de capaciteitsvermogens moeten we opletten dat we niet snel 'ja, ja' zeggen op een aanbod, om dan in een infrastructuurverhaal terecht te komen, waarbij we binnen 3 of 4 jaar moeten vaststellen dat we miljoenen euro's geïnvesteerd hebben zonder een kwalitatief hoogstaand aanbod te kunnen verzekeren.

Het gaat dus over meer dan meer middelen. De regering moet zich ervoor hoeden om in te stemmen met meer middelen zonder dat ze de zekerheid

Dewael

heeft dat de middelen die worden geïnvesteerd werkelijk zullen leiden tot een voldoende kwalitatief aanbod. Dat is mijn bekommernis.

Wat ik van deze begrotingscontrole verwacht, is dat we daadwerkelijk een antwoord kunnen geven terzake, in de vorm van een perspectief over een aantal jaren. Dat is trouwens ook wat het Vlaams Fonds stelt in zijn rapport : dit kunnen we niet oplossen met één investering, we moeten een meerjarenprogramma uittekenen waarin de regering jaar na jaar een volgehouden bijkomende investering doet, wat door de sector moet worden vertaald in bijkomende plaatsen. Het is mijn bedoeling om een politieke consensus te krijgen over de vraag wat de regering nu moet doen op basis van dit rapport, en over de vraag welk bedrag we daar bij deze begrotingscontrole tegenover gaan plaatsen. Eerst zal ik de vraag stellen of we die middelen hebben. Maar als we ze hebben, wil ik ook de zekerheid dat ze in de loop van dit jaar daadwerkelijk kunnen worden besteed. Ik wil dit op een serene manier doen. Ik wil elk opbod terzake van de hand wijzen.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik denk dat we allemaal voorstander zijn van een kwalitatief goed aanbod. Ik heb begrepen dat er wat de wachtlijsten betreft momenteel verbintenissen en convenants worden afgesloten met de voorzieningen om, soms definitief, maar soms ook tijdelijk, in te kunnen gaan op een zorgvraag in functie van een verder perspectief. Het is belangrijk dat u al uw gewicht in de schaal legt voor dit langetermijnperspectief. Maar tegelijk moet u ook de sector geloven wanneer hij zegt dat hij niet alleen dat langetermijnperspectief mee wil dragen, maar dat er ook voor de acute zorgvragen, die groter zijn dan die 1.000 plaatsen die nu voor een onmiddellijke leniging worden voorgesteld in het meerjarenplan van het Vlaams Fonds, mogelijkheden moeten worden geboden. Als het mogelijk is de wachtlijsten ook op korte termijn tegen te gaan, dan moet dat ook gebeuren. Er moet niet enkel worden gekeken naar het langetermijnperspectief.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, we hebben de ambitie om beide te doen. Op korte termijn zullen we bij deze begrotingscontrole een eerste antwoord geven, dat uiteraard past in een meerjarenperspectief. Maar, mevrouw Becq, u moet het met me eens zijn wanneer ik stel dat we geen miljoenen euro's kunnen investeren in infrastructuren waarvan we weten dat ze binnen een viertal jaar resoluut van de hand zullen worden gewezen wegens niet langer geschikt. Dat kunnen we niet doen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

MOTIE van de heer Luc Van den Brande c.s. betreffende een belangenconflict
– 1636 (2002-2003) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter : Dames en heren, vanmorgen heeft de heer Van Rompuy bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met de motie van de heer Van den Brande c.s. betreffende een belangenconflict.

Dat belangenconflict betreft een ontwerp van bijzondere wet tot het instellen van een nieuwe berekeningswijze van de responsabiliseringsbijdrage ten laste van sommige werkgevers van de openbare sector. De indieners oordelen dat dit ons kan benadelen en hebben dus een motie betreffende een belangenconflict ingediend.

Is het parlement het eens met dat voorstel tot aanvulling van de agenda ? *(Instemming)*

Dan stel ik voor dat de motie van de heer Van den Brande c.s. betreffende een belangenconflict onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het daarmee eens ? *(Instemming)*

Het incident is gesloten.

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de motie van de heer Van den Brande c.s. betreffende een belangenconflict.

De bespreking is geopend.

De heer Van Rompuy heeft het woord

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, u had gezegd dat dit om 16 uur zou worden behandeld. De heer Van den Brande is de auteur van deze motie. Is het mogelijk dat hij om 16 uur te doen ? Ik had hem verwittigd dat hij dit om 16 uur zou moeten doen.

De voorzitter : Is de heer Van den Brande aanwezig in het parlement ?

De heer Eric Van Rompuy : Hij zei me dat hij om 16 uur aanwezig zou zijn. Die behandeling hoeft niet lang te duren.

De voorzitter : Het probleem is dat de minister er een verklaring over wil afleggen en dat we die hierbij in rekening zouden kunnen brengen.

De heer Eric Van Rompuy : Het gaat om een berekeningswijze in verband met een responsabiliseringsbijdrage ten laste van sommige werknemers van de openbare sector. Er is een nieuwe regeling totstandgekomen in de bijzondere wet van 27 april 1994. Blijkbaar is men daar in het nieuwe wetsontwerp deels op teruggekomen.

De nieuwe berekeningswijze druist in tegen de geest van responsabilisering. De overheid heeft de minste inspanning geleverd om rationeel met personeelskosten om te gaan en hoefde daardoor steeds minder bij te dragen. Nu wordt ze financieel afgestraft. De vraag is of dit niet ten nadele is van de Vlaamse Gemeenschap.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, de huidige bijzondere wet waar de heer Van Rompuy naar verwijst, bepaalt dat de trekkingsrechten worden berekend op de zwaarte van de salarismassa van de vastbenoemde ambtenaren van de gewesten en gemeenschappen van 1989. In de bijzondere wet staat dat de trekkingsrechten moeten worden herzien vanaf de bijdragen 2001. We moesten hoe dan ook een nieuw akkoord maken op basis van de salarissen van 2000.

Om u een idee te geven : de bijdragen van Vlaanderen bedroegen in 1994 iets meer dan 9 miljoen euro, in 1995 9,241 miljoen euro, in 1996 8,420 euro, in 1997 6,6 miljoen euro, in 1998 4,4 miljoen euro, in 1991 1,8 miljoen euro en in 2000 1,4 miljoen euro. U merkt een ongelooflijke daling van de responsabiliseringsbijdragen vanuit Vlaanderen voor die ambtenaren die tot in 1989 vastbenoemd waren.

De Franse Gemeenschap betaalde in 1994 7,5 miljoen euro. Hier stellen we de omgekeerde beweging vast : ze betaalde in 2000 8,8 miljoen euro. We zien dus een stijgende lijn tegenover een ongelooflijk dalende lijn bij ons. Daarover moesten besprekingen gevoerd worden met de federale regering. Die zal dit inbrengen in de wetgeving.

Wij hebben de voorstellen niet zomaar aanvaard. Er zijn vijf voorstellen gedaan, en we hebben ons uiteindelijk akkoord verklaard met een laatste voorstel waarbij de bijdragen op 5,321 miljoen euro worden gebracht op basis van 2001 en geblokkeerd worden tot op het bedrag van 2002. Er is geen stijging voorzien in 2003 en 2004, tenzij er een nieuwe onderhandelingssituatie komt.

Aangezien we participeren in de pensioenbijdragen, hebben we geëist dat we bij de besprekingen over de pensioensituatie van ambtenaren zouden worden betrokken in het ministerieel overleg. Zo zullen de gemeenschappen en de gewesten echt betrokken zijn in deze beslissing. Ik geef toe dat dit een stijging is ten opzichte van de bijdragen die in het verleden steeds daalden, maar de stijging staat in elk geval niet in verhouding tot het volume van ambtenaren dat Vlaanderen in dat verband inbrengt. Daarom vraag ik de leden dit belangenconflict niet goed te keuren.

De voorzitter : We zullen de motie volgende week opnieuw op de agenda plaatsen.

Ik stel vast dat de bespreking ondertussen toch gestart is. Ik neem dus aan dat elke fractie hiermee de facto akkoord gaat.

De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik heb aandachtig geluisterd naar het antwoord van de minister. Ik stel daarbij vast – iets wat ook daarnet door de heer Van Rompuy werd gezegd – dat we in deze aangelegenheid een gemeenschappelijke zorg hebben. Dit is een objectieve vaststelling, dus geen spel van oppositie versus meerderheid.

Eigenlijk – en ik verwijs naar het jaar 1994 en voordien – is het oorspronkelijk voorziene punt wat anders verlopen. Het was de bedoeling te komen, indien mogelijk, tot een systeem waarbij elke gemeenschap en elk gewest zelf voor een pensioenregeling zou instaan. Uiteindelijk is – tot verrassing van sommigen of van velen – een andere regeling uit de bus gekomen. We kunnen de vraag

Van den Brande

stellen wat daarvan de diepere achtergrond was. *(Opmerkingen van minister Paul Van Grembergen)*

Uiteindelijk resulteerde een en ander in een systeem waarbij – en dat is het fundamentele aspect van dit dossier – de responsabilisering een omgekeerd effect krijgt. In wezen wordt de achterliggende bonus voor diegene die zuinig beheert of die probeert de kosten in de handen te houden, zelfs met het laatste voorstel dat in bespreking is, ontzegd. In feite krijgt hij zelfs een malus. Daarmee zeg ik niet onmiddellijk dat diegene die het iets minder zuinig doet, in wezen een soort bonus zou krijgen.

Ik wil het ook even hebben over het stijgingspercentage waaraan nu dus een nieuwe bespreking gewijd is. Dit hebt u net gezegd, maar dat kon ik niet weten. U hebt gezegd dat er een verhoging met 0,10 percent zou zijn waardoor Vlaanderen op een bepaald ogenblik helemaal alleen zou moeten instaan voor de responsabiliseringsbijdrage. Zoiets zou uiteraard absurd zijn.

Mijnheer de voorzitter, in het licht van de nieuwe elementen die de minister heeft aangebracht en uit zorg te komen tot het best mogelijke systeem waaruit ik afleid dat we – zelfs in het licht van referentie 2000 of 2001 – op een bijdrage van circa 1,4 miljoen euro staan, zit er hoe dan ook, en zelfs in het bijgespijkerde systeem, een verhoging achter. Ik stel daarom voor eerst de door de minister verstrekte elementen schriftelijk in te kijken en dit punt tot volgende week uit te stellen. We kunnen dan met kennis van zaken oordelen of we dit belangenconflict al dan niet aanhouden. Dit is het verleden al eerder gebeurd. Dan kunnen we nagaan of ons belang fundamenteel geschaad is door het nieuwe systeem.

Mijnheer de minister, u hebt daarnet een reeks cijfers mondeling meegedeeld. Dit is een belangrijk thema als beheersprincipe, veeleer dan als politiek gegeven. Het is goed dat we over die cijfers kunnen beschikken. Ik vraag dus of het Vlaams Parlement ermee akkoord kan gaan dat we dit punt tot volgende week uitstellen. Dan zullen we onze houding bepalen.

De voorzitter : Is het parlement het hiermee eens ? *(Instemming)*

Dan wordt de bespreking van de motie van de heer Van den Brande c.s. betreffende een belangenconflict volgende week voortgezet.

Ik stel voor om de vergadering te schorsen.

Is het parlement het hiermee eens ? *(Instemming)*

De vergadering is geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 15.35 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.01 uur.*

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 17 december 1997 betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde en tot de stage toegelaten personeelsleden van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden
– 1558 (2002-2003) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 17 december 1997 betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde en tot de stage toegelaten personeelsleden van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? *(Ja)*

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
107 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Boutsen Mathieu
Bril Louis
Browaeys Jozef
Callens Karlos

Voorzitter

Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
Daelman Carlo
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gryze Niki
De Gucht Karel
De Lobel Hilde
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Gardeyn-Debever Gisèle
Geraerts Jean
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Helsen Koen
Hermans Margriet
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Lauwers Herman
Librecht Julien
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Moreau André
Peeters Leo
Penris Jan
Ramon Frans
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schepens Cis
Schuermans Eddy
Sols Guy
Stassen Jos
Strackx Felix
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
Van Cleuvenbergen Riet
van den Abeelen Marc
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Duppen Jan
Van Eyken Christian
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Malderen Paul
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vandenbroeke Chris
Vanleenhove Gilbert
Verfaillie Jan
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wille Paul
Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet eenparig aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Jo Vermeulen, Marcel Logist en Dirk De Cock en mevrouw Dominique Guns houdende wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds
– 1526 (2002-2003) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heren Vermeulen, Logist en De Cock en mevrouw Guns houdende wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? *(Ja)*

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
107 leden hebben ja geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Boutsen Mathieu
Bril Louis
Browaeys Jozef
Callens Karlos
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
Daelman Carlo
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gryze Niki
De Gucht Karel
De Lobel Hilde
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Gardeyn-Debever Gisèle
Geraerts Jean
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Helsen Koen
Hermans Margriet
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Lauwers Herman
Librecht Julien
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Moreau André
Peeters Leo
Penris Jan
Ramon Frans
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schepens Cis
Schuermans Eddy
Sols Guy
Stassen Jos
Strackx Felix
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
Van Cleuvenbergen Riet
van den Abeelen Marc
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Duppen Jan
Van Eyken Christian

Voorzitter

Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Malderen Paul
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vandenbroeke Chris
Vanleenhove Gilbert
Verfaillie Jan
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wille Paul
Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van decreet eenparig aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jan Loones en Chris Vandenbroeke tot besluit van de op 11 maart 2003 door de heer Jan Loones in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de overheveling van de exclusieve bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking
– 1613 (2002-2003) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Loones en Vandenbroeke tot besluit van de op 11 maart 2003 door de heer Loones in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de overheveling van de exclusieve bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking.

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, collega's, deze motie gaat over de regionalisering van de ontwikkelingssamenwerking. Zowel het Vlaams regeerakkoord als het Lambermontakkoord hebben de regionalisering van ontwikkelingssamenwerking voor wat betreft de bevoegdheden die het Vlaams Parlement nu al heeft, gepland. De onderhandelingen daarover zitten in het slop. Uit de laatste interpellatie en de uitgebreide verklaring van minister Vogels in de commissie blijkt duidelijk dat de Vlaamse regering hierover geen eensgezinde houding heeft.

Tegen 1 januari 2003 moest er een consensus zijn in de Vlaamse werkgroep over de over te hevelen bevoegdheden, om klaar te staan voor de onderhandelingen met de federale overheid. Dat is niet gelukt. We vragen om onze motie goed te keuren. We hebben de terminologie ervan goed overwogen. Hiermee drijven we de discussie niet op de spits. We vragen alleen dat de Vlaamse regering waakt over een loyale uitvoering van artikel 6ter van de bijzondere wet, en dat de Vlaamse overheid een trekkersrol speelt bij de overgang van de bevoegdheden.

Ik vestig de aandacht er uitdrukkelijk op dat Spirit in diverse verklaringen en ook tijdens de commissiebesprekingen heeft bevestigd dat de fractie zo ver mogelijk wil gaan en het wil hebben over alle bevoegdheden. De voorliggende tekst gaat zelfs niet zo ver. We willen alleen dat de Vlaamse regering een voortrekkersrol blijft spelen. Als zelfs dat niet zou kunnen, dan weet ik niet wat wel nog mogelijk is. Ik vraag dus heel uitdrukkelijk aan het Vlaams Parlement om de motie goed te keuren en zo de Vlaamse regering te wijzen op haar verantwoordelijkheid voor de uitvoering van afgesloten akkoorden. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, toen in de Costa werd geproken over een aantal bevoegdheidoverhevelingen, hebben we gezegd dat de voorliggende methode niet de goede was. De Vlaamse werkgroep stelt vast dat men zich volledig aan het vastrijden is omdat er geen overeenstemming is tussen de meerderheidspartijen over wat dient te gebeuren. Bovendien geloven we niet dat een goede samenwerking tot stand zal

Van den Brande

komen als we doen wat werd afgesproken. Het was een nieuwigheid om voor bijzondere wetten een bijzondere werkgroep op te richten om een bijzondere overheveling toe te laten.

Omwille van de algemene duurzaamheidsprincipes is het duidelijk dat deze weg niet tot betere samenwerking zal leiden. We zijn er natuurlijk voorstander van dat de verantwoordelijkheid van de deelstaten voor ontwikkelingssamenwerking volledig zou worden. We vragen goede afspraken met de federale overheid over wat we gemeenschappelijk zullen doen. We zullen dus niet tegen de motie stemmen, maar ons onthouden.

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mijnheer de voorzitter, het was onze opdracht om aan Vlaamse kant de voorbereidende werkzaamheden te doen inzake het opstellen van de lijst die werd vastgelegd in artikel 6ter. Er wordt beweerd dat geen consensus werd bereikt, maar dat klopt niet. We waren het eens over een tekst, maar we hebben geen lijst voorgelegd aan de Vlaamse regering. De waarheid heeft ook haar rechten.

We hebben geen probleem met de inhoud van de met redenen omklede motie, maar de titel ervan zou de indruk kunnen wekken dat het enkel gaat over exclusieve bevoegdheden. Wij hebben bepaald dat parallelle bevoegdheden mogelijk moeten zijn en blijven.

De bevoegdheid voor de uitvoering is niet in handen van de Vlaamse, maar wel van de federale overheid.

De voorzitter : De heer De Ridder heeft het woord.

De heer Peter De Ridder : Mijnheer de voorzitter, mijn fractie zal voor de met redenen omklede motie stemmen, maar ik zal me onthouden om dezelfde redenen die de heer Ramon heeft opgesomd.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? *(Ja)*

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
78 leden hebben ja geantwoord ;
32 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Boutsen Mathieu
Bril Louis
Browaeys Jozef
Callens Karlos
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
Daelman Carlo
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gryze Niki
De Gucht Karel
De Lobel Hilde
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Reuse Herman
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Gatz Sven
Geraerts Jean
Geysels Jos
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Librecht Julien
Logist Marcel
Lootens-Stael Dominiek
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Peeters Leo
Penris Jan
Platteau Stefaan
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Schepens Cis
Sols Guy

Voorzitter

Stassen Jos
Strackx Felix
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van den Eynde Marleen
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Duppen Jan
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwkerke André
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vandenbroeke Chris
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert
Wille Paul
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Gardeyn-Debever Gisèle
Glorieux Eloi
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Loones Jan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Ramon Frans
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van der Poorten Mark
Van Eyken Christian
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Malderen Paul
Van Rompuy Eric
Vanleenhove Gilbert
Verfaillie Jan
Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

Redenen voor onthouding ?

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Ik heb me onthouden omdat het standpunt van de N-VA een stuk verder gaat dan wat in de motie staat. Ik dank de fracties die voor de motie hebben gestemd, want daardoor geven ze aan dat de Vlaamse regering een voortrekkersrol moet blijven spelen.

De CD&V-fractie heeft zich onthouden en dat bewijst de onbetrouwbaarheid op Vlaams niveau van de CD&V. *(Rumoer bij CD&V)*

Zij verkiezen partijpolitieke profilering boven Vlaamse ondersteuning ! *(Rumoer bij CD&V)*

De voorzitter : Mevrouw Gardeyn-Debever heeft het woord.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafspraak met de heer Hostekint, omdat hij ziek is.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Sonja Becq, mevrouw Ingrid van Kessel en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot besluit van de op 13 maart 2003 door mevrouw Trees Merckx-Van Gocy in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de interpretatiemogelijkheden van de nieuwe federale drugswet en de resultaten van een recent onderzoek naar de gevolgen van cannabisgebruik op jonge leeftijd
– 1615 (2002-2003) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Merckx-Van Goey, mevrouw Becq, mevrouw van Kessel en mevrouw Van Cleuvenbergen tot besluit van de op 13 maart 2003 door mevrouw Merckx-Van Goey in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vogels, Vlaams mini ster van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de interpretatiemogelijkheden van de nieuwe federale dmgswet en de resultaten van een recent onderzoek naar de gevolgen van cannabisgebmik op jonge leeftijd.

Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, collega's, de nieuwe drugswet en het uitblijven van een degelijk Vlaams preventiebeleid zijn een schande voor de Vlaamse Gemeenschap. De nieuwe wet is één grote gemiste kans. De wet kwam er zogezegd om het drugsprobleem aan te pakken, en eindelijk duidelijkheid te scheppen in het drugsbeleid. Bovendien zou een duidelijke ontradingsstrategie worden gevoerd. Dat moest na lang dralen waarschijnlijk de belangrijkste bepaling worden van de nieuwe wet.

Tot nu toe is er op dat vlak nog niets gebeurd. Ik daag u uit de straat op te gaan en aan willekeurige mensen van verschillende leeftijden te vragen wat ze denken dat de nieuwe drugswet inhoudt. Ik ben er zeker van dat de meerderheid dan antwoordt dat het mag. Veel meer zal men u niet kunnen vertellen.

Wat het allemaal nog erger maakt, is het eindeloze gekibbel tussen rood, blauw en groen, Frans- en Vlaamstalig. De enige boodschap in de media is wat nu wel en niet mag. We zijn gewoon terug bij af. De discussie in deze assemblee in februari 2001 ging ook al over de vijf gram en de kweek voor eigen gebruik. We staan nog steeds niet verder.

Nochtans, op 21 februari 2001 heeft het Vlaams Parlement op voorstel van de meerderheid bij motie de Vlaamse regering verzocht een Vlaamse drugsnota voor te leggen. Over preventie en hulpverlening werd gezegd dat het beleid moest worden geëvalueerd. Ondanks de verschillende beloften van de minister is die drugsnota nog steeds niet goedgekeurd, laat staan dat hij is ingediend in het Vlaams Parlement. We zijn nochtans al meer dan twee jaar verder.

Er is nog steeds geen sprake van een gecoördineerd en duidelijk drugsbeleid, noch van enige preventie. De reden is duidelijk. Op vragen over de drugswet in het Vlaams Parlement verwijst de minister naar het federaal niveau, en in het federaal parlement wordt de verantwoordelijkheid voor preventie bij Vlaanderen gelegd. Het enige resultaat is dat er helemaal niets gebeurt.

Ondertussen worden drugs steeds populairder. Er zijn schrijnende verhalen zoals dat van de zes drugsdoden in Tongeren. Uit verschillende onderzoeken blijkt dat jongeren niet alleen meer drugs gebruiken, maar daar ook steeds vroeger mee beginnen. De resultaten van het onderzoek waaruit blijkt dat een groot deel van de minderjarige softdrugsgebruikers later overschakelt naar harddrugs, zijn zeer moeilijk te rijmen met de huidige houding van laisser faire, laisser passer van de Vlaamse regering.

In plaats van de drugsproblematiek, die er wel degelijk is, aan te pakken, wordt het probleem onderschat. De reactie van de burgemeester van Tongeren na zes drugsdoden op amper twee maanden tijd, spreekt boekdelen. De Vlaamse regering benut duidelijk haar bevoegdheden niet bij het voeren van een degelijk preventie- en hulpverleningsbeleid. Erger nog, door de slechte organisatie van preventie en hulpverlening zijn er doden gevallen. De federale overheid wil nu een meldpunt voor methadongebruikers. Wij willen echter preventie.

Thans liggen er twee moties voor. Er geen goedkeuren, betekent dat de meerderheid het goed vindt zoals het nu gaat, dat ze er geen mening over heeft, en dat ze meent dat het probleem zichzelf aan het oplossen is. Tegen onze motie stemmen, betekent dat de meerderheid niet meer aandringt bij de Vlaamse regering op een integraal drugsbeleid. De Vlaamse drugsnota : vergeet ze maar ! Die is niet meer voor binnenkort. Tegen onze motie stem-

Merckx-Van Goey

men, betekent dat de meerderheid tegen een ontradingsbeleid stemt. Tegen onze motie stemmen, betekent dat de meerderheid in geen middelen wil voorzien om het probleem aan te pakken, noch door de minister van Preventie, noch door die van Jeugd, Huisvesting en Tewerkstelling.

Onze eisen zijn duidelijk en staan verwoord in deze met redenen omklede motie. Voor de budgetcontrole – dus vóór 25 april – willen we de drugsnota ter bespreking krijgen in het Vlaams Parlement. De overige vragen in onze motie bevestigen die van de meerderheid van februari 2001. De Vlaamse regering is deze duidelijk uit het oog verloren. Door een positieve stem geeft u een signaal en onderschrijft u de eis van dit Vlaams Parlement : een integraal, Vlaams preventie- en hulpverleningsbeleid. *(Applaus bij CD&V en het VB)*

De voorzitter : De heer Devolder heeft het woord.

De heer Jacques Devolder : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Merckx, de waarheid heeft haar rechten. U zegt dat er niets is gebeurd op het vlak van preventie. In 1998 was er op het budget van de Vlaamse regering voorzien in 2,7 miljoen euro. In 2002 is dat bedrag verhoogd tot 4 miljoen euro. Zegt dus niet dat er niets gebeurt !

Ik kom net van het debat in de Kamer over de drugsnota. Uw fractie speelt daar hetzelfde spelletje. Beroepshalve ken ik de sector en ik neem al sinds 1985 deel aan debatten over drugs. Mij vallen de wisselende standpunten van uw fractie op. Ik heb toenmalig minister De Clerck op een congres van professor De Ruyver horen pleiten om in Luik projecten op te starten die gratis heroïne zouden verstrekken. Welk signaal geeft u daarmee aan de jeugd ? *(Applaus bij VLD, sp.a, AGALEV, het VB, Spirit en N-VA)*

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? *(Ja)*

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
46 leden hebben ja geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden ;
60 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Dewinter Filip
Geraerts Jean
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Librecht Julien
Lootens-Stael Dominiek
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Malderen Paul
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Vandenbroeke Chris
Vanleenhove Gilbert
Verfaillie Jan
Verougstraete Christian
Weyts Johan
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bril Louis

Voorzitter

Browaeys Jozef
Callens Karlos
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
Daelman Carlo
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Gatz Sven
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Hermans Margriet
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Logist Marcel
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Sannen Ludo
Schepens Cis
Sols Guy
Stassen Jos
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van Den Heuvel Ria
Van Duppen Jan
Van Eyken Christian
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert
Wille Paul

Zich ONTHOUDEN hebben :

Gardeyn-Debever Gisèle
Loones Jan
Roegiers Jan

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marijke Dillen, mevrouw Niki De Gryze en de heer Felix Strackx tot besluit van de op 13 maart 2003 door mevrouw Trees Merckx-Van Goey in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de interpretatiemogelijkheden van de nieuwe federale drugswet en de resultaten van een recent onderzoek naar de gevolgen van cannabisgebruik op jonge leeftijd
– 1614 (2002-2003) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Dillen, mevrouw De Gryze en de heer Strackx tot besluit van de op 13 maart 2003 door mevrouw Merckx-Van Goey in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de interpretatiemogelijkheden van de nieuwe federale drugswet en de resultaten van een recent onderzoek naar de gevolgen van cannabisgebruik op jonge leeftijd.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? *(Ja)*

Einde van de stemverrichtingen.

Voorzitter

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
20 leden hebben ja geantwoord ;
1 leden heeft zich onthouden ;
91 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Boutsen Mathieu
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Geraerts Jean
Huybrechts Pieter
Librecht Julien
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Strackx Felix
Van den Eynde Marleen
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bril Louis
Browaeys Jozef
Callens Karlos
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
Daelman Carlo
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeester-De Meyer Wivina
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Gardeyn-Debever Gisèle
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Grouwels Brigitte
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Helsen Koen
Hermans Margriet
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Lauwers Herman
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schepens Cis
Schuermans Eddy
Sols Guy
Stassen Jos
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
Van Cleuvenbergen Riet
van den Abeelen Marc
Van den Brande Luc
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Duppen Jan
Van Eyken Christian
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Malderen Paul
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André

Voorzitter

Van Rompuy Eric
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vanleenhove Gilbert
Verfaillie Jan
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wille Paul

Zich ONTHOUDEN heeft :

Vandenbroeke Chris

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 2 april 2003 om 9 uur en 14 uur.

Geen bezwaar ? *(Instemming)*

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.20 uur.*